

अप्रसाधितगात्रं यदासीनासीनमेव तत् ॥ २१६ ॥

आतोद्यमिश्रितं गेयं छन्दांसि विविधानि च ।

स्त्रीपुंसयोर्विपर्यासचेष्टितं पुष्पगण्डिका ॥ २१७ ॥

अन्यासक्तं पतिं मत्वा प्रेमविच्छेदमन्युना ।

वीणापुरःसरं गानं स्त्रियाः प्रच्छेदको मतः ॥ २१८ ॥

स्त्रीवेपधारिणां पुंसां नाट्यं श्लक्ष्णं त्रिगूढकम् ।

यथा मालत्याम्—‘मकरन्दः—एषोऽस्मि मालती संवृत्तः ।’

कश्चन अष्टसंकेतः सुव्यक्तकरणान्वितः ॥ २१९ ॥

प्राकृतं वचनं वक्ति यत्र तत्सैन्धवं मतम् ।

करणं वीणादिक्रिया ।

चतुरस्रपदं गीतं मुखप्रतिमुखान्वितम् ॥ २२० ॥

द्विगूढं रसभावाढ्यमुत्तमोत्तमकं पुनः ।

कोपप्रसादजमधिक्षेपयुक्तं रसोत्तरम् ॥ २२१ ॥

हावहेलान्वितं चित्रश्लोकबन्धमनोहरम् ।

उक्तिप्रत्युक्तिसंयुक्तं सोपालम्भमलीकवत् ॥ २२२ ॥

वाद्यं पुरस्कृत्य गानोपायोपयोगित्वेनाहत्य ॥ आतोद्यं वादित्रम् । अप्रसाधितगात्रमनलंकृतशरीरम् । एतद्वयं क्रियाविशेषणम् । विपर्यासेन वैपरीत्येन चेष्टा अभिनयो यत्र गेये तत् । मन्युः शोकः ॥ संकेतस्थाने अनागमने नायको अष्टसंकेतो भवति ॥ चतुरस्राणि विदग्धमनोहराणि पदानि यत्र । यद्वा चतुरस्रपदं पूर्णसप्तस्वरम् । मुखप्रतिमुखान्वितम् उक्तिप्रयुक्तिसहितम् । ‘कोपप्रसादजम्’ इत्यादिविशेषणपञ्चकमनुषक्तस्य गीतस्य विशेषणम् । उक्तिप्रत्युक्तिसंयुक्तमिति गीतमित्यनुषज्यते । सोपालम्भं सभर्त्सनम् । अलीकवत् अप्रियमिव ॥ नाटक-

१. स्त्रीति । उक्तं च भरतेन—‘नृत्तं तु द्विविधं यत्र गीतमातोद्यमेव च । स्त्रियः पुंवश्च चेष्टन्ते सा स्त्रियां पुष्पगण्डिका ॥’ इति ॥

२. वीणेति । नाट्यशास्त्रे तु—‘प्रच्छेदकः स विज्ञेयो यत्र चन्द्रातपाहताः । स्त्रियः प्रियेषु सज्जन्ते ह्यपि विप्रियकारिण्यु ॥’ इत्यास्मात् ॥

३. स्त्रीवेपेति । मुनिना तु—‘अनिष्टुरश्लक्ष्णपदं समवृत्तैरलंकृतम् । नाट्यं पुरुषभावाढ्यं त्रिगूढकमुदाहृतम् ॥’ इत्युक्तम् ॥

४. द्विगूढमिति । चतुरस्रपदादिविशेषणत्रयवद् गीतं द्विगूढम् ॥

५. उत्तमेति । कोपप्रसादजादिविशेषणपञ्चकवद् गीतमुत्तमोत्तमकपदवाच्यम् ॥

१. ‘अप्रसारित’ इति नाट्यशास्त्रस्थः पाठः, क-ख-ग-पुस्तकस्थश्च. २. ‘तु’ घ. ३. ‘विपर्यासि’ क-ख. ४. ‘अन्यासक्तं’ घ.